

(1)

Το Ραμαζάνι είναι ο μήνας της πίστης και δημιουργίας των ανδρών

Η δόξα ανήκει στον Αλλάχ τον Κύριο του σύμπαντος, ο οποίος υπογραμμίζει στο Ιερό του Βιβλίο το Κοράνι, «αμάμεσα στους πιστούς υπήρχαν εκείνοι που τήρησαν την υπόσχεσή τους στον Αλλάχ. Κάποιοι πέθαναν και άλλοι περιμένω και δεν αλλοίωσαν τίποτα». Μαρτυρώ ότι δεν υπάρχει άλλος Θεός παρά μονάχα ο Αλλάχ και μαρτυρώ ότι ο Μουχάμμαντ είναι δούλος Του και Απεσταλμένος Του. Την ειρήνη και την ευλογία του Αλλάχ να έχουν ο Προφήτης, τα μέλη της οικογένειάς του, οι σύντροφοί του και όλοι όσοι ακολουθούν πιστά την πορεία του.

Η πίστη στον Αλλάχ είναι μια από τις μεγαλύτερες εύνοιες που χαρίζει ο Αλλάχ στον άνθρωπο. Το Κοράνι αναφέρει, «ο Αλλάχ σας έκανε να αγαπήσετε την πίστη και την ομόρφωνε στις καρδιές σας. Και σας έκανε να μισήσετε την απιστία, την ακολασία και την ανυπακοή. Εσείς είστε καθοδηγούμενοι στην σωστή πορεία. Αυτή είναι η χάρη του Αλλάχ, και ο Αλλάχ είναι Παντογνώστης και Πάνσοφος».

Αναμφίβολα, ο μήνας του Ραμαζανίου είναι ο μήνας της αληθινής πίστης. Γι' αυτό τα κορανικά εδάφια που μιλούν για την νηστεία αρχίζουν με τον χαρακτηρισμό της πίστης. Σημειωτέον είναι αυτό το εδάφιο, «Ω εσείς που πιστεύετε, σας έχει επιβληθεί η νηστεία έτσι όπως είχε επιβληθεί στους ανθρώπους που είχαν ζήσει πριν από σας, για να έχετε φόβο από τον Αλλάχ».

Η πραγματική πίστη είναι να πιστεύει ο άνθρωπος σε όλα όσα έφερε ο Αλλάχ, και να εφαρμόσει αυτό στην ζωή του. Ο Γαβριήλ εξήγησε την ουσία της πίστης, ρωτώντας τον Προφήτη (ΕΕΑΕ). Τον ρώτησε, «ποια είναι η πίστη; Του απάντησε, «Να πιστεύεις

(7)

στον Αλλάχ, στους Αγγέλους Του, στα Βιβλία, στην ημέρα της κρίσεως στους προφήτες, στο πεπρωμένο και στην κοίρα είτε είναι καλή είτε είναι κακή.

Η πίστη δεν είναι μόνο μια λέξη που επαναλαμβάνεται, είναι όμως μια αίσθηση που ριζώνεται στην καρδιά και αντανακλάται στην συμπεριφορά του ανθρώπου.

Το Κοράνι υπογραμμίζει, «οι αληθινοί πιστοί είναι εκείνοι που όταν αναφέρεται το όνομα του Αλλάχ, το φοβούνται. Και όταν υπαγορεύονται τα εδάφια Του μπροστά τους, ενισχύεται η πίστη τους. Αυτοί βασίζονται στον Αλλάχ. Αυτοί τηρούν τις προσευχές και δίνουν από τις εύνοιες του Αλλάχ. Αυτοί είναι οι αληθινοί πιστοί». Είπε ο Προφήτης, «ο μουσουλμάνος είναι εκείνος που δεν βλάπτει τους ανθρώπους ούτε με την γλώσσα ούτε με το χέρι του. Και ο πιστός είναι εκείνος που τον εμπιστεύονται οι άνθρωποι για τις περιουσίες τους και τις ψυχές τους».

Όταν ο άνθρωπος παραβιάζει τον θεϊκό νόμο, και εκτρέπεται από την σωστή πορεία, τότε απομακρύνεται από την πίστη. Είπε ο Προφήτης, «αφαιρείται η πίστη από τον μοίχο την ώρα της μοιχείας, και από τον μέθυσο την ώρα της κατανάλωσης του οινοπνεύματος, και τον κλέφτη την ώρα που κλέβει».

Ο Προφήτης δήλωσε ότι η πίστη του ανθρώπου μειώνεται, όταν βλάπτει τους γείτονες του. Ως τόσο τόνισε, «Μα τον Αλλάχ δεν πιστεύει, μα τον Αλλάχ δεν πιστεύει, μα τον Αλλάχ δεν πιστεύει. Τον ρώτησαν οι σύντροφοί του, «ποιον εννοείς Απεσταλμένε του Αλλάχ;», τους είπε, «Εκείνος που βλάπτει τους γείτονές του». Είπε επίσης, «Δεν με ακολουθεί πιστά, εκείνος που μένει την νύχτα του χωρτασμένος από τροφή, ενώ ο γείτονάς του είναι πεινασμένος».

(*)

Η αληθινή πίστη είναι εκείνη που φυλάει τον άνθρωπο και τον απαγορεύει από το να βλάψει και να καταπατήσει τα δικαιώματα των άλλων. Καθαρίζει την ψυχή του πιστού από το μίσος τον φθόνο και τον εγωϊσμό, την προδοσία και την διαφθορά. Το καλό ήθος αντανακλάται στην συμπεριφορά του ανθρώπου, και σε όλες του τις συναλλαγές με τους άλλους, ακόμα και το έλεος που δείχνει στα ζώα. Όλα αυτά τα κάνει ο άνθρωπος για χάρη του Αλλάχ, ο οποίος αναφέρει στο Ιερό του Κοράνι, «Και δίνουν τροφή στους φτωχούς, τους ορφανούς και τους αιχμαλώτους. Και λένε, «Σας τρέφουμε για χάρη του Αλλάχ και δεν χρειαζόμαστε ούτε ανταμοιβή ούτε ευχαριστίες από σας».

Η πίστη μοιάζει με ένα σταθερό δέντρο, που έχει τα κλαδιά του στον ουρανό, όταν ενισχύονται οι ρίζες της, τότε καρποφορεί.

Η αληθινή νηστεία πηγάζει από αυτή την πίστη, και διασπείρει την γαλήνη και την ηρεμία στις ψυχές. Ο άνθρωπος που κάνει αληθινή νηστεία ακολουθεί αυτή την πίστη, διότι το ψέμα και η νηστεία δεν συμβαδίζουν. Πρέπει ο άνθρωπος να παρακολουθήσει τον Αλλάχ σε όλες του τις κινήσεις, κρυφά και φανερά. Διότι το ψέμα είναι η κορυφή της υποκρισίας, και αυτό έρχεται σε πλήρη αντίθεση με την νηστεία. Ο Προφήτης είπε, «όποιος δεν εγκαταλείπει την ψευδομαρτυρία, τότε ο Αλλάχ μπορεί να του στερήσει την τροφή του και το ποτό του». Επίσης όπως είπε ο Προφήτης, μπορεί ο πιστός να είναι τσιγγούνης, να είναι δειλός, αλλά όχι ψεύτης».

Η πίστη στον Αλλάχ φέρνει γαλήνη στον άνθρωπο, και γεμίζει την καρδιά του ικανοποίηση. Είπε ο Προφήτης, «γεύεται την πίστη εκείνος που αποδέχεται ως Θεό του τον Αλλάχ, το Ισλάμ ως θρησκεία και αποδέχεται εμένα ως προφήτη». Είπε επίσης, «Τρία

(ε)

στοιχεία όπως τα κατέχει θα γευτεί την γλυκύτητα της πίστης: να αγαπήσει τον Αλλάχ και τον Απεσταλμένο του περισσότερο από οτιδήποτε άλλο, να αγαπάει τον σάνθρωπό του μόνο για χάρη του Αλλάχ, να αρνείται να αλλαξοπιστήσει, και να το μισήσει αυτό όπως μισεί να ρεχτεί στην κόλαση».

Η πίστη και το καλό ήθος είναι δυο όψεις εός νομίσματος, είπε ο Προφήτης, «εκείνος που έχει μέσα του πλήρη πίστη, είναι εκείνος που έχει καλό ήθος».

Η πίστη είναι φως, και η λατρεία είναι φως, και όποιος γεύεται την γλυκύτητα της πίστης και της λατρείας, κατέχει μέσα του την ηιότητα και την καλή και ενάρετη συμπεριφορά. Δεν περιφρονεί τους συνα-νθρώπους του, και δεν τους βλάπτει αλλά τους συγχωρεί.

Ο άνθρωπος που νηστεύει πρέπει όταν κάποιος τον βλάπτει να πει, «Εγώ νηστεύω».

Η λατρεία δεν είναι το μόνο κριτήριο που οδηγεί τον άνθρωπο στον παράδεισο, αλλά υπάρχουν και άλλα κριτήρια όπως το καλό και ενάρετο ήθος του ανθρώπου και η ηπιότητά του.

Είπε ο Προφήτης, «ένας άνθρωπος που έζησε τον παλαιό καιρό, δεν έκανε ποτέ λατρεία, αλλά συμπεριφερόταν με καλωσύνη στους ανθρώπους, και διάταξ τους εργάτες του να μην πειέσουν τους ανθρώπους που δυσκολεύονταν να εκπληρώσουν τα χρέη τους. τότε ο Αλλάχ είπε, «Εγώ το κάνω αυτό, τον συγχωρώ».

Τονίζουμε ότι η αληθινή πίστη είναι φως που διασπείρει ο Αλλάχ στην καρδιά του δούλου του. Του χαρίζει σοφία και βεβαιότητα, και τον καθοδηγεί, σημειωτέον είναι αυτό που αφηγήθηκε ο Άνας ιμπν Μάλικ (ΕΑΕ), ότι ο Απεσταλμένος του Αλλάχ συνάντησε κάποια μέρα έναν νεαρό από τους αλ-Ανσαάρ, που λεγόταν

(ο)

Χαρίθα ιμπν αλ-Νου'μάν. Τον ρώτησε ο Προφήτης, «Πώς είσαι Χαρίθα;», του απάντησε, «είμαι αληθινά πιστός». Τότε του είπε ο Προφήτης, (Δες αυτό που λες, διότι η κάθε αλήθεια έχει κάποιες αποδείξεις. Ποια είναι η απόδειξη της πίστης σου;». του απάντησε, «εγκατέλειψα τις απολαύσεις της ζωής, και κάνω προσευχές την νύχτα, και την ημέρα νηστεύω. Σαν να βλέπω τον Θρόνο του Παντελεήμονος, και σαν να βλέπου τους πιστούς στον παράδεισο επισκέπτονται ο ένας τον άλλον. Και σαν να βλέπουν τους τιμωρημένους στην κόλαση πως κρατάνε έχθρα ο ένας τον άλλον. Τότε του είπε ο Προφήτης, «Να τηρήσεις αυτό που γνωρίζεις» και επανέλαβε την έκφραση δυο φορές.

Η πίστη έχει πολλούς κλάδους, και πρέπει ο πιστός να προσπαθήσει να τα κατέχει. Τόνισε ο Προφήτης, «η πίστη είναι πάνω από εβδομήντα κλάδους, το υπέρτατο είναι «Δεν υπάρχει άλλος Θεός, παρά μονάχα ο Αλλάχ», και το κατώτερο είναι να απομαρύνει ο κανείς από τον δρόμο αυτό που πρόκειται να βλάψει. Και η μετριοφροσύνη είναι μια διαίρεση της πίστης».

Όταν ρώτησε κάποιος τον αλ-Χάσαν αλ-Μπάσρυ, «είσαι πιστός;», του απάντησε, «υπάρχουν δυο είδη πίστης, ν με ρωτάς για την πίστη στον Αλλάχ, τους αγγέλους Του, τα Βιβλία Του, του Απεσταλμένους Του, τον παράδεισο και την κόλαση, την ανάσταση, και την κρίση, τότε ναι πιστεύω. Αν με ρωτάς όμως για αυτό που αναφέρει το το εδάφιο, «οι πιστοί είναι εκείνοι που όταν αναφέρεται το όνομα του Αλλάχ, τρέμουν οι καρδιές τους από φόβο. Και όταν υπαγορεύονται τα εδάφια του, αυξάνει την πίστη τους. αυτοί βασίζονται στον Κύριό τους. είναι άνθρωποι που τηρούν τις προσευχές τους και ξοδεύουν από εκείνο που τους

(7)

χαρίσαμε. Είναι πραγματικά πιστοί». Τότε δεν ξέρω αν είμαι ένας από αυτούς ή όχι.

Η αληθινή πίστη δίνει στον άνθρωπο ασφάλεια, και καλή ζωή, διότι το Κοράνι αναφέρει, «Όποιος κάνει καλό και είναι πιστός, αρσενικό ή θηλυκό, θα τον κάνουμε να ζήσει καλή και άνετη ζωή».

Λέει ο ποιητής,

Όταν χάνεται η πίστη, τότε δεν υπάρχει ασφάλεια

Δεν απολαμβάνει την ζωή εκείνος που δεν σέβεται την θρησκεία

Όποιος δέχεται την ζωή χωρίς θρησκεία

Τότε την δέχεται νεκρή.

Ζητώ συγχώρηση από τον Αλλάχ.

* * *

Η δόξα ανήκει στον Αλλάχ τον Κύριο του σύμπαντος. Μαρτυρώ ότι δεν υπάρχει άλλος Θεός παρά μονάχα ο Αλλάχ, και μαρτυρώ ότι ο Μουχάμμαντ είναι Απεσταλμένος του. Την ειρήνη και την ευλογία του Αλλάχ να έχουν ο Προφήτη, τα μέλη της οικογένειάς του, οι σύντροφοί του και όλοι όσοι ακολουθούν την πορεία του.

Αδελφοί μου στο Ισλάμ,

Ο μήνας του Ραμαζανίου είναι ο μήνας της πίστης, είναι ο μήνας της δημιουργίας των ανδρών. Η νηστεία είναι μια πρακτική σχολή που διακρίνει τους πραγματικούς άντρες. Ο Άχμαντ Σαούκι είπε, «η νηστεία είναι επιτρεπτή στέρηση, και η πείνα που συμμορφώνει, είναι φόβος από τον Αλλάχ. Είναι κάτι που επιβάλλεται, είναι εξωτερικό βάσανο, που μέσα του περιέχει έλεος. Είναι κάτι που φέρνει έλεος και ηπιότητα, και προωθεί τον άνθρωπο να δώσει ελεημοσύνη. Μαθαίνει τον άνθρωπο να κάνει υπομονή, και να κάνει καλές. Πεινάει εκείνος που έχει συνηθίσει να χωρτάσει, έχει εγκαταλείψει τις απολαύσεις της ζωής».

(Υ)

Η ανδρεία είναι κάτι πολύτιμο που το χαρίζει ο Αλλάχ σε εκείνο που το αξίζει. Αυτός που κατέχει την ανδρεία, είναι εκείνος που διατηρεί την υπόσχεσή του με τον Θεό. Το Κοράνι αναφέρει, «υπάρχουν άνθρωποι που διατηρούν την υπόσχεσή τους με τον Αλλάχ, κάποιοι πέθαναν και άλλοι περιμένουν, χωρίς να αλλοιώνουν τίποτα».

Οι πραγματικοί άντρες είναι εκείνοι που θυσιάσουν τις ψυχές τους και τις περιουσίες τους στον Κύριο του σύμπαντος. Αυτό φαίνεται στην θυσία της ψυχής και της περιουσίας για την πατρίδα. Το Κοράνι αναφέρει, «ο Αλλάχ έχει αγοράσει από τους πιστούς τις ψυχές τους και τις περιουσίες του με αντάλλαγμα τον παράδεισο. Μάχονται για χάρη του Αλλάχ, σκοτώνουν και σκοτώνονται, είναι υπόσχεση του Αλλάχ στην Τορά, στο Ευαγγέλιο και στο Κοράνι. Δεν υπάρχει κανείς που να τηρήσει τις υποσχέσεις του όπως ο Αλλάχ».

Το Ραμαζάνι είναι ο μήνας που ζωντανεύουν τα τεμένη και προσεύχονται οι άνθρωποι την νύχτα. Το Κοράνι αναφέρει, «Ω εσύ που είσαι σκεπασμένος. Να σηκώνεσαι την νύχτα για προσευχή, εκτός από ένα μικρό της μύρος. Την μισή ή πιο λίγο από αυτή. Ή λίγο περισσότερο από αυτή (μισή) και να απαγγέλλεις το Κοράνι με βραδύ ρυθμό και με στοχασμό. Σου αναθέσαμε την βαριά ευθύνη του λόγου». Και, «ο Αλλάχ έδωσε την άδεια να οικοδομούνται τεμένη για να δοξάζεται το όνομά Του την αυγή και το απόγευμα. Αυτοί που κάνουν αυτό είναι άντρες που κανένα εμπόριο ούτε πώληση δεν τους εμποδίζουν να δοξάζουν τον Αλλάχ και να δίνουν ελεημοσύνη». Επίσης, «Κοιμούνται λίγο την νύχτα, και την αυτή ζητούν συγχώρηση».

(Λ)

Η προσευχή στην μέση της νύχτα είναι κάτι που πρέπει να διατηρήσουμε, κυρίως στις τελευταίες δέκα μέρες του μηνός Ραμαζανίου, έτσι όπως συνήθιζε ο Προφήτης να κάνει. Η Αϊσσα αφηγήθηκε ότι, «Όταν ήταν το τελευταίο δεκαήμερο του μηνός του Ραμαζανίου, απομακρυνόταν από γυναίκες του, προσευχόταν την νύχτα και εξυπνούσε την οικογένειά του για να κάνουν το ίδιο». Σε άλλη μορφή αναφέρει, «Ο Προφήτης έκανε λατρεία το τελευταίο δεκαήμερο του μηνός αυτού που δεν έκανε σ άλλους μήνες».

Το Ραμαζάνι συμμορφώνει τις ψυχές, δημιουργεί τους άντρες και διασπείρει την γαλήνη και την σταθερότητα. Βοηθάει τον άνθρωπο να τακτοποιήσει όλες τις υποθέσεις της ζωής του, εκτελεί τις υποχρεώσεις του και κάνει όλες τις καλές πράξεις που είναι προς το συμφέρον του, της κοινωνίας, της πατρίδας και της ούμματος του. Αυτό θα βοηθήσει στην σταθερότητα της κοινωνίας και διαδίδει το πνεύμα της στοργής, της αγάπης και του έλεους και προωθεί την ανάπτυξη της κοινωνίας.

Πρέπει να εκμεταλλευτούμε τις μέρες αυτές και να κάνουμε παρακλήσεις, να διαβάσουμε το Κοράνι και να κάνουμε καλές πράξεις που θα μας φέρουν πιο κοντά στον Αλλάχ και για να μην στερηθούμε την ευλογία των μερών αυτών. Ο Προφήτης είπε, «υπάρχουν καλές μέρες του χρόνου όπου ο Αλλάχ διαθέτει στους ανθρώπους. Όποιος από σας αντιμετωπίζει τις μέρες αυτές δεν θα ταλαιπωρηθεί ποτέ.

Θεέ μου δέξου από μας διότι Εσύ είσαι ο Παντογνώστης, και συγχώρα τις αμαρτίες μας γιατί Εσύ είσαι ο Παντελεήμων.

(9)